

Bönsöndagen

Psalmer: 20, Ps 8 eller Ps 30, 238, 525, 210

Texter: 1 Kung 3:5-15, Rom 8:24-28, Matt 6:5-8

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus.
Amen.

Rom 8:24-28:

24 I hoppet är vi frälsta. Men ett hopp som man ser uppfyllt är inte längre något hopp. Vem hoppas på det han redan ser? **25** Men om vi hoppas på det vi inte ser, så väntar vi uthålligt.

26 Så hjälper också Anden oss i vår svaghet. Vi vet inte vad vi borde be om, men Anden själv vädjar för oss med suckar utan ord. **27** Och han som utforskar hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden vädjar för de heliga så som Gud vill.

28 Vi vet att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud, som är kallade efter hans beslut.

Herre, inskriv dessa ord i våra hjärtan. Amen.

Barn har svårt att vänta, de blir otåliga om än det goda bara är några sekunder bort. Vi kan förstå dem för vi har också svårt att vänta. Därför behöver vi uthållighet. Vi behöver uthållighet för att orka fortsätta vänta. Vad väntar vi på? Vi väntar på den härlighet som kommer att uppenbaras och bli vår. Vi väntar på barnskapet, vår kropps förlossning. Vi behöver uthållighet eftersom vi inte ser det vi hoppas på. Vi behöver uthållighet eftersom väntan inte är smärtfri. Paulus skildrar det som en tid av suckar och vända.

I stycket före vår predikotext har Paulus hävdad att den här tidens lidanden väger lätt i jämförelse med den härlighet som kommer att uppenbaras och bli vår. Sedan tecknar han för oss bilden av skapelsen som suckar och vändas och ivrigt väntar på att Guds barn ska uppenbaras. Det finns hopp om att också skapelsen ska bli befriad från sitt slaveri under förgängelsen. Också vi suckar inom oss och väntar på barnskapet, vår kropps förlossning. Så hela stycket före vår predikotext har handlat om en väntan på Guds barns kommande härlighet – allt under suckar och vända.

Vi hoppas på något som vi inte ser. Vi kan inte se den härlighet vi hoppas på men vi kan se och känna är våra egna lidanden. Det kan vara psykiska lidanden på grund av egen svaghet eller lidanden som tillfogas oss av andra. Det kan vara kroppsliga lidanden på grund av olyckor, ålder eller sjukdom. Våra lidanden är påtagliga och känns i våra kroppar och då suckar vi och vändas.

Vi behöver på allt sätt bygga upp vår uthållighet så att vi inte ger upp under den tid vi suckar och väntar. Det är Gud som ger oss den uthållighet vi behöver genom sitt ord. Han försäkrar oss om att vi helt visst ska nå målet. Hur vi än känner det och hur vi än har det så hjälper oss Herren.

Gud försäkrar oss om den helige Andes hjälp. När vi råkar i svårigheter och känner oss tyngda av bekymmer kommer vi lätt ur balans. Vi blir osäkra och villrådiga. Vi kanske blir osäkra på vad Gud vill att vi ska göra. Vi vet inte vad som är bäst, ja, vi kanske inte ens vet vad vi bör be om för hjälp. Aposteln Paulus lär oss idag att den helige Ande hjälper oss i vår svaghet och rycker in och ber för oss när vi inte vet vad vi bör be om. Det första vi ska lära oss är att Anden hjälper oss i vår svaghet och ber för oss.

Det andra vi ska lära oss är att varken de svårigheter som drabbar oss, vår egen svaghet eller vårt bristfälliga böneliv, kan hota vår andliga ställning. Vi har svårt att förstå hur dessa ”onda” ting kan föra något gott med sig. Men dagens text försäkrar oss om att varken yttre svårigheter eller vår egen svaghet kan ändra på det faktum att vi är kallade efter Guds rådslut. Det andra vi lär oss idag är att Gud älskar oss och låter allt samverka till det bästa för oss.

Vi ska börja med det första: Anden hjälper oss i vår svaghet och ber för oss.

Dagens texter innehåller undervisning om bönen. Texterna på bönsöndagen lär oss att vi genom tron på Jesus har fått rätt att be till Gud och har fått löfte om bönhörelse. Ja, vi blir uppmuntrade och uppmanade att be till Gud.

Trots dessa uppmaningar och löften kan det vara svårt för oss att be. Vi vet att vi genom tron på Jesus har rätt att be. Vi vet också att Gud vill att vi ska be till honom enligt hans vilja. Vi tror på Jesu löfte att Fadern ska ge oss vad vi än ber om i hans namn. Ändå är det ofta svårt för oss att be. Vi är

tröga till att be och ber för lite. Ofta vet vi inte ens vad vi bör be om och ber klumpiga böner. Speciellt när vi har det svårt blir vi tveksamma om vad som är Guds vilja. Vi knäpper våra händer och sitter där sedan och undrar: ”om jag ändå visste vad Gud vill att jag ska göra i denna situation. Om jag ändå visste vad som är Guds vilja för mig. Om jag ändå visste vad jag ska be om. Vad ska jag be om för hjälp?”

Paulus fäster vår uppmärksamhet på Andens verk. Vi lär oss i katekesen att Anden kallar, upplyser, helgar och bevarar oss. Här får vi lära oss att han också ber för oss. När vi tänker på vår förebedjare i himlen tänker vi först och främst på Jesus. Strax efter vår predikotext skriver Paulus: *Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som har blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och ber för oss* (Romarbrevet 8:34). Men i vår text lär vi oss att också den helige Ande rycker in och ber för oss.

Andens förbön är speciell. Han hjälper oss i vår svaghet. När vi ber klumpiga böner ställer han allt tillrätta. När vi inte vet vad vi bör be om så vet Anden det och ber rätta böner för oss. Paulus skriver: *Så hjälper också Anden oss i vår svaghet. Ty vi vet inte vad vi bör be om, men Anden själv ber för oss med suckar utan ord, och han som utforskar hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden ber för de heliga så som Gud vill.*

Andens böner för oss är alltid rätta. Anden ber träffsäkra böner på två sätt. För det första ber han om det vi bäst behöver i vår svåra situation. När vi inte vet vad vi bör be om så ber Anden dessa böner för oss. Han vet vad vi behöver och det ber han om med suckar utan ord. Fadern som utforskar hjärtan vet vad Anden menar. För det andra så ber Anden för oss så som Gud vill. Andens böner för oss är alltid i enlighet med Guds vilja. Oavsett vilken situation vi befinner oss i och hur våra svårigheter än ser ut så kan vi vara vissa om att rätta böner för oss når vår himmelske Fader. Anden träffar alltid rätt med sina böner. Anden ber för oss om den hjälp vi behöver och han ber för oss i enlighet med Guds vilja. Det är en stor tröst.

Vi ska låta den undervisningen trösta oss, inte göra oss lata att be. Vi ska inte tänka att eftersom Anden ber för oss så är det inte så noga med våra böner. Nej, Jesus har lärt oss att be, han har uppmanat oss att be och han har lovat oss bönhörelse. Därför ska vi gärna be till vår himmelske Fader i Jesu namn. Men vi ska veta att då vi i vår svaghet inte vet vad vi bör be om så blir vi inte utan hjälp. Då hjälper Anden oss med sin förbön. Det är en

stor tröst så att vi inte i förväg oroar oss för tillstånd av förvirring eller medvetlöshet. Då vi inte vet eller kan be så ber Anden för oss.

Det andra vi ska lära oss idag är att Gud älskar oss och låter allt samverka till det bästa för oss.

Den tid vi väntar på den härlighet som ska bli vår kan vara en tid av suckar och vända. Paulus har också talat om våra bristfälliga böner. Men vi får nu försäkran om att våra svårigheter, bekymmer och svaghet ska få ett gott slut. Paulus skriver: *Vi vet att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa, för dem som är kallade efter hans beslut.*

Vilka människor gäller detta löfte? Gäller det oss? När Paulus säger att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa så blir vi lite oroliga. Älskar vi Gud tillräckligt mycket för att få höra till dessa lyckliga människor?

Men hör vad Paulus säger. Det är inte meningen att vi ska ställa oss dessa frågor, i alla fall inte när vi hör detta bibelställe? Det är lagen som får oss att pröva oss själva. Men detta är evangelium som skänker tröst och glädje. Paulus säger vilka människor han talar om. Han talar om dem som är kallade efter Guds rådslut.

Innan världens grund blev lagd arbetade Gud på vår frälsning. Det är inte en slump att han kallat oss genom evangeliet och tagit oss upp till sina barn genom dopet och försäkrar oss om sin nåd i avlösningen och i nattvardens sakrament. Det är inte en slump utan vi är kallade efter Guds rådslut. Han ska fortsätta göra allt som behövs för att vi ska nå målet. Alla som tror på Kristus kan vara vissa om att Gud tar hand om allt som hör till vår frälsning. Och nu försäkrar Gud oss om att han styr över alla händelser så att allt samverkar till det bästa för dem som är kallade efter hans rådslut.

När onda ting sker, när vi drabbas av lidande, när vi suckar och när vår egen svaghet blir uppenbar så ska vi gripa om denna försäkran. Gud har makt över allt som sker. Han styr över alla ting, onda som goda, så att allt samverkar till det bästa för oss. Många händelser som inträffar under vår väntan får oss att sucka. Men vi behöver inte sucka så djupt för vi vet hur det ska sluta. Gud ska låta allt samverka till det bästa för oss som blivit kallade till tro på Jesus Kristus.

Genom sitt ord ger Gud oss uthållighet att vänta på den härlighet som ska bli vår. Amen.

Låt oss be!

Himmelske Fader, vi tackar dig att du sändt din Son till vår frälsning och sändt din Ande som kallat oss till tro på honom. Helige Ande, vi tackar dig att du ger oss uthållighet att vänta vårt himmelska arv och att du hjälper oss i vår svaghet och ber för oss. Amen.